

**(B) Belæg**

Belægget består af fakta, empiri, kendsgerninger. Afsenderen underbygger sin påstand med belægget. Belægget indeholder en konkret begrundelse for påstanden og må derfor ikke indeholde noget, der kan være tvivl om. Belægget kan enten indeholde alment accepterede kendsgerninger eller forhold, som afsender og modtager er enige om er kendsgerninger.

**Test:** 'Hvad er det, der ikke kan være tvivl om?'

Undertiden kan belægget være markeret eksplicit med logisk-semantiske relationer af typen Cirkumstantion: 'fordi', 'da', 'for'.

**(H) Hjemmel**

Hjemmel består af en generel slutningsregel, der underbygger påstanden og retfærdiggør forbindelsen mellem påstand og belæg. Belægget rummer kulturelle normer, værdier eller generelt accepterede forhold, som afsender antager, at modtageren er enig i. Hjemmel er ofte implicit, dvs. den lader sig som regel kun bestemme ved tolkning af forholdet mellem påstand og belæg. Hjemmel indeholder en 'generel retfærdiggørelse' for påstanden.

**Test:** 'Hvordan kommer man fra belæg til påstand?'

Hjemmel kan eksplicit markeres med logisk-semantiske relationer af typen Cirkumstantion: 'eftersom'.

Årsagen til at 'hjemmel' oftest ikke markeres eksplicit er, at afsenderen forudsætter eller præsupponerer den bagvedliggende norm eller værdi. En analyse af hjemmel kan derfor bruges til at analysere afsenderens præsupponerede værdi- og/eller normgrundlag, som ligger til grund for den fremsatte hjemmel (Brinker, 1997:79).

**(S) Styrkemarkør:**

Styrkemarkøren knytter sig til påstanden og angiver modalitetsgraden i Påstanden. Styrkemarkøren angiver modalitet, dvs. afsenderens vurdering af graden (høj, middel, lav) af sandsynlighed/sædvane i forhold til Påstanden. Styrkemarkøren afhænger af Hjemmel, da forskellige typer af hjemmel kan retfærdiggøre overgangen fra Belæg til Påstand i forskellig grad. Styrkemarkøren afspejler m.a.o. styrken af Hjemmel i argumentet.